

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 1960-1961.

VERGADERING VAN 31 JANUARI 1961.

Ontwerp van wet tot wijziging van artikel 4 van de wet van 24 juli 1923 (artikel 4 van de wet van 31 mei 1888) waarbij de voorwaardelijke invrijheidstelling en de voorwaardelijke veroordelingen in het strafstelsel worden ingevoerd.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE VOOR DE
JUSTITIE (1) UITGEBRACHT
DOOR DE HEER DE BAECK.

DAMES EN HEREN,

De Kamer van Volksvertegenwoordigers heeft, tijdens haar vergadering van 12 december 1960, bij algemeenheid van de 190 aanwezige leden, het ontwerp aangenomen zoals het met 12 tegen 5 stemmen door haar Commissie voor de Justitie was geamendeerd en daarna in zijn geheel op 1 na met algemene stemmen werd aangenomen.

Bij de wijziging van de tekst van de Senaat is uitgegaan van een bezorgdheid waarvan de Minister reeds blijk had gegeven tijdens de besprekingen in uw Commissie.

De bedoeling was, het vreeswekkend karakter van de voorlopige invrijheidstelling te behouden door het beginsel van een proeftijd te handhaven die tweemaal zolang is als de nog overblijvende gevangenzittingstermijn, evenwel met een maximum van vijf jaar.

(1) De volgende leden hebben aan de beraadslagingen van de Commissie deelgenomen :

De heren Rolin, voorzitter; Camby, Chot, Mevr. Ciselet, de heren Custers, Dua, Hambye, Lagae, Ligot, Nihoul, Oblin, Orban, Vandekerckhove, Mevr. Vandervelde, de heren Van Hemelrijck, Van Remoortel, Vermeylen en De Baeck, verslaggever.

R. A 5764.

Zie :

Gedr. St. van de Senaat :

57 (Zitting 1960-1961) : Ontwerp geamendeerd door de Kamer van Volksvertegenwoordigers.

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1960-1961.

SEANCE DU 31 JANVIER 1961.

Projet de loi modifiant l'article 4 de la loi du 24 juillet 1923 formant l'article 4 de la loi du 31 mai 1888 établissant la libération conditionnelle et les condamnations conditionnelles dans le système pénal.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DE LA JUSTICE (1)
PAR M. DE BAECK.

MESDAMES, MESSIEURS,

La Chambre des Représentants a voté en sa séance du 12 décembre 1960, à l'unanimité des 190 membres présents, le projet tel qu'il avait été amendé par 12 voix contre 5 par sa Commission de la Justice et adopté dans son ensemble à l'unanimité moins une voix.

La modification apportée au texte du Sénat s'inspire d'une préoccupation que le Ministre avait déjà manifestée lors des discussions de votre Commission.

Elle visait à conserver à la libération conditionnelle son caractère intimidant, en maintenant le principe du délai d'épreuve, égal au double du terme d'incarcération encore à subir, celui-ci étant cependant limité à un maximum de cinq ans.

(1) Les membres suivants ont participé aux délibérations de la Commission :

MM. Rolin, président; Camby, Chot, Mme Ciselet, MM. Custers, Dua, Hambye, Lagae, Ligot, Nihoul, Oblin, Orban, Vandekerckhove, Mme Vandervelde, MM. Van Hemelrijck, Van Remoortel, Vermeylen et De Baeck, rapporteur.

R. A 5764.

Voir :

Document du Sénat :

57 (Session de 1960-1961) : Projet amendé par la Chambre des Représentants.

In het amendement van de verslaggever van de Kamercommissie, dat door deze werd aangenomen, wordt, zoals de Senaat had gedaan, de dubbele proeftijd opgeheven, maar wordt het minimum van vijf jaren, dat bepaald was voor sommige recidivisten, uitgebreid tot al degenen die tot een criminele straf zijn veroordeeld.

Deze bepaling is gunstiger dan die welke de Minister in overweging had gegeven, voor de veroordeelden tot een correctionele straf of voor de veroordeelden tot een criminele straf die meer dan twee en een half jaar vóór het verstrijken van hun straftijd worden vrijgelaten, maar is daarentegen strenger dan de huidige wet voor degenen die minder dan twee en een half jaar vóór het einde van hun straftijd vrijgelaten worden, d.w.z. wanneer het dubbele van de op dat ogenblik nog overblijvende gevangenzittingstermijn minder dan vijf jaar is.

Het verlangen om zo spoedig mogelijk een maatregel tot stand te zien komen, waarvan de billijkheid door niemand wordt betwist, zou voor uw Commissie wellicht aanleiding zijn geweest om u voor te stellen de tekst aan te nemen zoals hij door de Kamer is overgezonden, indien de voorgestelde wijziging de toestand van sommige veroordeelden, die thans gevangen zitten of in voorlopige vrijheid zijn gesteld, niet had verergerd.

Aangezien aan het door de Minister voorgestelde amendement, dat ten grondslag ligt aan de wijziging welke door de Kamer werd aangenomen, dit bezwaar niet verbonden is, heeft uw Commissie besloten de tekst van het ontwerp aan dat amendement aan te passen. Daartoe behoeft het eerste lid van artikel 4 slechts te worden aangevuld met de woorden : « noch meer dan vijf jaar », met aanpassing van de tekst.

Het aldus geamendeerde ontwerp is met algemene stemmen aangenomen.

Dit verslag is met algemene stemmen goedgekeurd.

De Verslaggever,
C. DE BAECK.

De Voorzitter,
H. ROLIN.

L'amendement proposé par l'honorable rapporteur de la Commission de la Chambre, et accepté par celle-ci, supprime, comme l'avait fait le Sénat, le double délai d'épreuve, mais étend le minimum de cinq ans prévu pour certains récidivistes à tous ceux qui ont été condamnés à une peine criminelle.

Cette disposition, plus favorable que celle suggérée par le Ministre pour les condamnés à une peine correctionnelle ou pour les condamnés à une peine criminelle qui sont libérés plus de deux ans et demi avant l'expiration du terme de la peine, est par contre plus sévère que la loi actuelle elle-même pour ceux qui sont libérés moins de deux ans et demi avant l'expiration de leur peine, c'est-à-dire lorsque le double du terme d'incarcération encore à subir au moment de la libération, est inférieur à cinq ans.

Le souci de faire aboutir au plus tôt une mesure dont le caractère équitable n'est contesté par personne, eût sans doute amené votre Commission à vous proposer d'adopter le texte tel qu'il a été voté par la Chambre, si la modification proposée n'avait aggravé la situation de certains condamnés actuellement détenus ou en liberté conditionnelle.

Comme l'amendement proposé par le Ministre, qui était à l'origine de la modification acceptée par la Chambre, ne présentait pas cet inconvénient, votre Commission s'est résignée à y adapter le texte du projet. Il suffit pour ce faire de compléter l'alinéa premier de l'article 4 par les mots « ni supérieur à cinq ans ».

Le projet ainsi amendé a été adopté à l'unanimité.

Le présent rapport a été approuvé à l'unanimité.

Le Rapporteur,
C. DE BAECK.

Le Président,
H. ROLIN.

TEKST VOORGEDRAGEN
DOOR DE COMMISSIE.

ENIG ARTIKEL.

Het eerste lid van artikel 4 van de wet van 24 juli 1923 (artikel 4 van de wet van 31 mei 1888), waarbij de voorwaardelijke invrijheidstelling en de voorwaardelijke veroordelingen in het strafstelsel worden ingevoerd, wordt vervangen als volgt :

« De veroordeelde verkrijgt bepaalde invrijheidstelling, indien de herroeping niet is ingetreden voor het verstrijken van een termijn gelijk aan het dubbel van de gevangenzittingstermijn die hem nog te doen overbleef op de datum waarop de invrijheidsstelling te zijnen voordele werd bevolen. Deze termijn mag echter in geen geval minder dan twee jaar, noch meer dan vijf jaar bedragen. »

TEXTE PRESENTE
PAR LA COMMISSION.

ARTICLE UNIQUE.

Le premier alinéa de l'article 4 de la loi du 24 juillet 1923 formant l'article 4 de la loi du 31 mai 1888 établissant la libération conditionnelle et les condamnations conditionnelles dans le système pénal est remplacé par les dispositions suivantes :

« La libération définitive est acquise au condamné si la révocation n'est pas intervenue avant l'expiration d'un délai égal au double du terme d'incarcération que celui-ci avait encore à subir à la date à laquelle la mise en liberté a été ordonnée en sa faveur. Toutefois, ce délai ne pourra, en aucun cas, être inférieur à deux ans ni supérieur à cinq ans. »